

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123387047
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6123387047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXX XX, D. XXX/X, o zaplatenie 12.978,39 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. februára 2025, č.k. 72Csp/25/2023-130, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Právne vec odôvodnil s poukazom na ust. § 39, § 52 ods.1, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a/, b/ a c/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou doručenou Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 22.08.2023 postúpenou súdu dňa 02.11.2023 domáhal zaplatenia istiny vo výške 12.978,39 eur spolu so zmluvným úrokom vyčísleným vo výške 2.160,78 eur, úrokom z omeškania vyčísleným vo výške 1.315,62 eur a úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 12.917,64 eur od 01.03.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu (E. F. G., H.) uzatvorila so žalovaným dňa 27.05.2019 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „E. I.“, reg. č.: XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 15.000,- eur, ktorý sa zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 189,16 eur, vrátene poistného sumou 201,31 eur (mesačná splátka poistného vo výške 12,15 eur). Zo zmluvy vyplynuli obsahové náležitosti a to, úroková sadzba vo výške 4,90 % ročne, RPMN 5,57 %, výška poplatku za poskytnutie úveru 300,00 eur, celkové náklady dlžníka 3.459,36 eur, celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť 18.459,36 eur. Bez zľavy z voliteľnej služby bola dohodnutá výška mesačnej splátky 203,72 eur, poistné vo výške 12,15 eur, t.j. spolu 215,87 eur; úroková sadzba vo výške 6,90 % ročne, RPMN 7,71 %, výška poplatku za poskytnutie úveru 300 eur, celkové náklady dlžníka 4.857,12 eur, celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť 19.857,12 eur. Splátky boli zročné k 26. dňu v mesiaci. Žalovaný nespĺnil v stanovených termínoch dohodnuté splátky úveru, čím porušil svoju povinnosť zo zmluvy, preto banka listom označeným ako tretia upomienka zo dňa 07.01.2021 písomne vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej pohľadávky vo výške 649,42 eur; z čoho istina predstavovala 381,51 eur, úrok 224,64

eur, úroky z omeškania 2,82 eur, poplatky 40,45 eur a žalovaného vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve (vid'. č.l. 60 spisu). Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil, listom zo dňa 17.02.2021 adresovaným žalovanému banka dňom 17.02.2021 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 13.337,69 eur, z toho istina predstavovala 12.917,64 eur, základné úroky 353,38, eur, sankčné úroky 5,92 eur, poplatky 60,75 eur a žalovaného vyzvala na zaplatenie v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy. Z pripojenej fotokópie poštovej obálky vyplynulo, že zásielka obsahujúca predmetnú výzvu sa vrátila právneho predchodcovi žalobcu z dôvodu, že jej adresát (žalovaný) je neznámy. Z platobnej histórie (prehľadu čerpania a úhrad žalovaného) k zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX (vid'. č.l. 61 spisu) a žalobcom špecifikovanej pohľadávky (vid' č.l. 127 spisu) súd prvej inštancie zistil, že žalovaný do konca roku 2020 žalobcovi uhradil na istine spolu sumu 2.082,36 eur, na zmluvnom úroku sumu 1.008,65 eur, na poistnom sumu 194,40 eur, na sankčnom úroku sumu 2,70 eur, na poplatkoch sumu 322 eur, t.j. spolu žalovaný uhradil 3.610,11 eur. Následne už žalovaný neuhradil nič. Dňa 28.02.2023 bola pohľadávka zo zmluvy o úvere proti žalovanému postúpená na žalobcu (vid' č.l. 65 spisu). Súd prvej inštancie vychádzajúc z ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že zo žalobcom predloženej výzvy zo dňa 07.01.2021, ktorá predchádzala predčasnému zosplateniu spotrebiteľského úveru nevyplýva, pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky pôvodný veriteľ mienil spotrebiteľský úver predčasne zosplatiť. V prípade vyhlásenia úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka poukazoval na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 (bod. 12.2 a bod 12.3) v zmysle ktorého pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený (vid'. tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 (bod. 14.2.)). Uviedol, že na uvedenom nič nemení ani tvrdenie žalobcu v žalobe, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Za stavu, že v tomto prípade nedošlo k platnému predčasnému zosplateniu úveru pôvodným veriteľom, nebolo možné ani platne postúpiť žalovanú pohľadávku žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok z 28.02.2023; ide o postúpenie neplatné od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť. Keďže žalobca platne nenadobudol pohľadávku od jeho právneho predchodcu a žalobca tak nebol aktívne vecne legitimovaný subjektom v tomto konaní, čo samo o sebe zakladá dôvod pre zamietnutie žaloby ako celku. Vzhľadom na uvedené závery súdu prvej inštancie, kedy žalobe nebolo možné za žiadnych okolností vyhovieť (dokonca ani čiastočne), by žalovanému ako úspešnému v konaní patril nárok na náhradu trov konania, žalovanému však v konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie vytýkal, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z toho dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP). Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, v zmysle ktorého je vo výzve v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ani vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti) potrebné špecifikovať, pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky nastalo zosplatenie, nakoľko to nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a táto argumentácia je navyše absurdná. Podstatnou právnou skutočnosťou v čase vyhlásenia splatnosti je výlučne to, či veriteľ mal splnené podmienky pre vyhlásenie splatnosti podľa oboch dotknutých ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj § 565 Občianskeho zákonníka, pričom v tomto konkrétnom prípade nebolo sporné, že tieto podmienky splnené boli. Preto podľa žalobcu bolo v konaní zrejmé, že v prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu

splatnosť úveru podaním zo dňa 17.02.2021, toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 26.10.2020 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala po dobu troch mesiacov a pre ktorej nezaplatenie mohol ako jedinej vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru). Žalobca svoju argumentáciu podrobil poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022, sp. zn. 7Cdo/26/2023 z 29.11.2023, sp. zn. 6Cdo/87/2023 z 31.05.2023, sp. zn. 1Cdo/148/2022 z 12.07.2023 a iné. Uviedol, že špecifikácia splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu, by bola prihladnuc na vyššie citované rozhodnutia Najvyššieho súdu nadbytočná, keďže z aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu jasne vyplýva, že vždy môže ísť len o splnenie jednej konkrétnej vymedzenej splátky, a teda veriteľ si nemôže v tomto ohľade „vybrať“, pre nesplnenie ktorej splátky toto právo uplatňuje. Preto pokiaľ by zákonodarca vyžadoval presnú špecifikáciu splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu vo výzve podľa § 565 OZ, uvedené by uviedol expressis verbis v tomto zákonom ustanovení. Žalobca analogicky poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/154/2022 z 27.02.2024, ktorý sa síce zaoberal inou právnou otázkou, avšak uviedol, že pokiaľ by zákonodarca vyžadoval určitú náležitosť, uvedené by priamo uviedol v zákonom ustanovení. Žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý uzatvoril predmetnú zmluvu, čerpal poskytnuté finančné prostriedky a svoje záväzky sa zaviazal splácať, objektívne musí mať vedomosť o tom, koľko a kedy na poskytnutý úver uhradil, t. j. mal vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, s ktorou sa omeškal, prípadne, kedy a koľko mal uhradiť a neuhradil (nakoľko tieto informácie vyplývajú zo samotnej zmluvy), čo ani sám nepoprel. Určenie rozhodnej splátky, pre nezaplatenie ktorej nastalo zosplatenie dlhu je výhradne na právnom posúdení súdu a žalobca nemá povinnosť vec právne kvalifikovať, ale len skutkovo vymedziť. V tomto znení poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. mája 2020, sp. zn. 4Cdo 9/2017 v zmysle ktorého, „Podľa ústavného konformného výkladu je preferovaná platnosť pred neplatnosťou právneho úkonu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 242/07)“. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že obsahom výzvy pred zosplatením má byť špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú sa rozhodol veriteľ zosplatiť úver, upriamil pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024 a na aktuálnu rozhodovaciu prax ostatných krajských súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11CoCsp/15/2024 zo dňa 05.08.2024, rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/25/2021 z 08.02.2022, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27CoCsp/1/2024 z 30.01.2024, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoCsp/7/2023 z 24.10.2023, uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/39/2022 z 31.08.2023. V tejto súvislosti poukazoval aj na uznesenie NS SR z 22.09.2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009. Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že predmetné znenie ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo s účinnosťou od 01.11.2024 novelizované, čím zákonodarca s konečnou platnosťou vyriešil predmetnú problematiku tak, že ani po ich novelizácii nebude „obligatórnou“ náležitosťou výzvy uvedenie konkrétnej splátky, resp. jej špecifikácia, ale postačujúcim údajom na platné zosplatenie bude uvedenie sumy, s ktorou je dlžník v omeškaní (obdobne ako v prejednávacom prípade). V tomto smere dal do pozornosti nález Ústavného súdu SR zo dňa 01.04.2015 sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 01.04.2015. Žalobca mal za to, že zasielaná výzva pred zosplatením obsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti, bola pre žalovaného určitá, nakoľko bola v nej uvedená čiastka, s ktorou je žalovaný v omeškaní (navyše rozčlenená na istinu, úroky a pod.) a zároveň bol žalovaný v tejto výzve upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v prípade neuhradenie dlžnej sumy.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom závere, že žalobca v konaní nedisponoval aktívnou vecnou legitimitáciou, nakoľko nedošlo k platnému zosplateniu predmetného úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodu absencie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatiť vo výzve zo dňa 07.01.2021. Nakoľko nedošlo k platnému zosplateniu úveru právnym predchodcom žalobcu súd prvej inštancie za neplatné považoval aj postúpenie pohľadávky z

predmetnému spotrebiteľského úveru. Súčasne o trovách konania medzi stranami sporu rozhodol tak, že žalovanému ako v konaní plne úspešnému trovy konania nepriznal, pretože mu nevznikli.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ktorý sa prioritne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, v tomto smere v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti k odvolacím námietkam žalobcu uvádza:

7. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (E. F. G., H.) a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 27.05.2019 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „E. I.“, reg. č.: XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 15.000,- eur. Nebolo sporné, že žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť uhrádzať v stanovených termínoch dohodnuté splátky úveru. Medzi právnym predchodcom žalobcu a dlžníkom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rámci ich zmluvných vzťahov existovala dohoda o možnosti vyhlásiť úver za predčasne splatný pred termínom splatnosti, spôsobom a za podmienok upravených v č.l. VIII. Podmienok (č.l. I ods. 5 Zmluvy), a preto právny predchodca žalobcu bol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru za dohodnutých podmienok. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru listom zo dňa 07.01.2021, označeným ako „Tretia upomienky- pokus o zmier“. Z obsahu uvedenej listiny je zrejmé, že právny predchodca žalobcu žalovanému (dlžníkovi) oznámil, že k uvedenému dňu eviduje k Zmluve, reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, uzavretej 27.05.2019, pohľadávku po lehote splatnosti v celkovej výške 649,42 eur, pozostávajúcu z istiny vo výške 381,51 eur, úrokov vo výške 224,64 eur, úrokov z omeškania vo výške 2,82 eur a poplatkov vo výške 40,45 eur, a žalovaného vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Z listiny označenej ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 17.02.2021“ vyplynulo, že právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že keďže napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil jeho dlžnú pohľadávku z titulu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 27.05.2019, v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a podmienok daného dňa vyhlásil predčasnú splatnosť úveru žalovaného, vrátane príslušenstva so zostatkom 13.337,69 eur, z toho istina vo výške 12.917,64 eur, ktorá sa úročí počnúc najbližším dňom úrokovou sadzbou z omeškania v zmysle zmluvy o úvere až do jej zaplatenia, základné úroky vo výške 353,38 eur, sankčné úroky vo výške 5,92 eur a poplatky vo výške 60,75 eur. Zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie uvedeného zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Z pripojenej fotokópie poštovej obálky vyplynulo, že zásielka obsahujúca predmetnú výzvu sa vrátila právnomu predchodcovi žalobcu z dôvodu, že jej adresát (žalovaný) je neznámy. Na žalobcu bola postúpená pohľadávka na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.02.2023, ktorej predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanému (viď č.l. 28 spisu).

8. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru je upravené v § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v prípade, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Predmetné ustanovenie umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodrжал, neplnil svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas, pričom toto právo môže využiť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V prípade, ak toto právo nevyužije včas, tak záväzok plniť v splátkach ostáva zachovaný aj naďalej. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

9. Pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť osobitné ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje špeciálne podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Je tak zrejmé, že v prípade spotrebiteľských záväzkov musí veriteľ vykonať dva rozdielne úkony, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka

a samotné zosplatenie celého záväzku. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa do dispozičnej sféry dlžníkovi. Odvolací súd je toho názoru, že v prípade, ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Odvolací súd uvádza, že aj keď ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujú len zákonné podmienky zosplatenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky a vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenie práva zosplatiť úver, v upozornení (výzve) na zosplatenie dlhu vyššie citované ustanovenia neukladajú *expressis verbis*, nemožno však opomenúť všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Výzva prezumovaná v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanej spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy, ktorej účelom je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou uplatní svoje právo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

10. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR v otázke týkajúcej sa splnenia podmienok vyplývajúcich z § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch, kde predmetom posúdenia súdu bola (ne) platnosť písomných podaní (úkonov) veriteľa (právneho predchodcu žalobcu), a to v prvom rade na závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 25. januára 2024, sp.zn. 5Cdo/2/2023, v zmysle ktorého sa jednoznačne určilo, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatil celý dlh.“ Podobne Najvyšší súd SR v neskoršom uznesení z 26. júna 2024, sp.zn. 5Cdo/197/2022 zotrval na svojich záveroch, pričom svoju argumentáciu doplnil, keď konštatoval, ... „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený“. Z novších rozhodnutí možno poukázať na závery Najvyššieho súdu SR vyjadrených v uznesení z 25. septembra 2024 sp. zn. 6Cdo/15/2023, ktorým nedošlo k odklonu od vyššie spomínanej ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, a to v znení „...neuveď konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne B. B. H. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore. Nakoniec uvedený právny záver bol prijatý na zasadnutí občianskoprávneho kolégia zo dňa 04.06.2025 na uverejnenie v ZSR (Rozhodnutie č. 21).

11. Vzhľadom k vyššie uvedenému možno dospieť k záveru, že v prípade zosplatenia dlhu musí právny úkon, ktorý zosplatenie má vyvolať obsahovať aj údaj o identifikácii splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý,

keďže vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v § 103 vety druhej a § 101 Občianskeho zákonníka. Zároveň sa od žalobcu resp. právneho predchodcu žalobcu vyžaduje vymedzenie konkrétnej náležitosti už vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v podobe identifikácie splátky, s ktorou je žalovaný v omeškaní a pre ktorú splátku mal žalobca v úmysle požadovať mimoriadne zosplatnenie úveru. Tento obsah možno vydedukovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom.

12. Odvolací súd, vychádzajúc zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, aplikujúc aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu SR, sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že neboli naplnené predpoklady pre platné zosplatnenie úveru. Z obsahu výzvy označenej ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ zo dňa 07.01.2021 žalovaný nemal možnosť posúdiť, zaplatením ktorej konkrétnej splátky (prípadne v akej výške) je možné odvrátiť predčasné zosplatnenie úveru. Rovnako ako vo výzve zo dňa 07.01.2021 aj v predmetnej výzve označenej ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 17.02.2021 absentuje uvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ k predčasnému splateniu zostatku úveru s príslušenstvom pristúpil. Pri takto neurčito formulovanej výzve, bez jasne a zrozumiteľne označenej splátky (rovnako aj výzve o predčasnom splatení) nie je možné konštatovať, aby banka splnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z us. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a úver platne zosplatnila. Až v priebehu odvolacieho konania žalobca v písomnom odvolaní upresnil skutkové tvrdenie o uvedenej náležitosti (výšku nezaplatených splátok úveru), keď tvrdil, že cit. "...ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 17.02.2021, toto svoje právo uplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 26.10.2020." Toto jeho skutkové tvrdenie však v konaní pred súdom prvej inštancie neuviedol a navyše zo žiadneho predloženého dôkazu nevyplýva.

13. V zmysle naplnenia požiadavky určitosti právneho úkonu, na ktorý sa odvoláva žalobca, že zasielaná výzva pred zosplatnením obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti; bola v nej uvedená čiastka, s ktorou bol dlžník toho času v omeškaní (649,42 eur) a upozornenie na prípadné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, je potrebné uviesť, že nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškaní so zaplatením viacerých splátok (uvedením výšky sumy omeškaných splátok), ale upozornenie musí obsahovať uvedenie tej konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa (dlžníka), že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru. Uvedenie konkrétnej splátky predstavuje notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hrozacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

14. Pokiaľ žalobca upriamil pozornosť odvolacieho súdu na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, k tomu sa žiada uviesť, že ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít nemožno považovať jediné rozhodnutie najvyššieho súdu, na ktorý právny názor v ňom vyjadrený neskoršia súdna prax Najvyššieho súdu SR nenadviazala. Predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazuje žalobca je svojím nastoleným záverom pri riešení (ne) platnosti právnych úkonov ojedinelým na rozdiel od vyššie citovaných rozhodnutí dovolacieho súdu (napr. sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024), ktoré sa zjednotili v otázke konkretizovania splátky už vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré závery sú pre odvolací súd záväzné. Rovnako daný prípad nemožno posudzovať v intenciách záverov plynúcich z odvolateľom citovaného uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.02.2024, sp. zn. 1Cdo/154/2022, nakoľko dané rozhodnutie nerieši otázku náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale právnu otázku výkladu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v konkrétnej, či písomná výzva banky alebo pobočky zahraničnej banky klientovi musí pre splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahovať aj iné osobitné obsahové náležitosti. Pokiaľ žalobca vo vzťahu k obsahu výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu, a to v rozhodnutí sp.zn. 27CoCsp/1/2024 zo dňa 30.01.2024, ktoré

bolo v obdobných skutkových základoch vykladané tak, ako uvádzal žalobca v podanom odvolaní, s poukazom na závery Najvyššieho súdu SR, odvolací súd v predmetnej problematike prehodnotil svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v skutkovo obdobných veciach. Za právne nevýznamné považoval odvolací súd tiež poukazy žalobcu v odvolaní na rozhodnutia iných odvolacích súdov, týkajúcich sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci odvolací senát rozhodujúci v súdnej veci viazaný nie je.

15. Námitka žalobcu na preferenciu výkladu v prospech platnosti právneho úkonu, a nie neplatnosti právneho úkonu v súkromnom práve, a to odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.05.2020, sp.zn. 4Cdo/9/2017 a nález Ústavného súdu SR z 01.04.2015, sp. zn. I.ÚS 640/2010 nemá oporu v ustanoveniach upravujúcich možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Vo všeobecnom ponímaní sa v spotrebiteľských veciach, akou je aj predmetná vec, spotrebiteľ v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti. Vzhľadom na takéto znevýhodnené postavenie musí konajúci súd pri rozhodovaní o právach a povinnostiach zo spotrebiteľskej zmluvy nahradiť formálnu rovnováhu skutočnou rovnováhou. To platí aj pri skúmaní výkladu právnych úkonov adresovaných dodávateľom spotrebiteľovi (tu výzva na plnenie omeškanej splátky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Ak zákon stanovil, že veriteľ môže pristúpiť k predčasnému zosplatneniu len vtedy, ak je dlžník - spotrebiteľ v omeškaní s plnením splátky po dobu najmenej tri mesiace a veriteľ súčasne upozornil dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, môže priemerný spotrebiteľ legitímne očakávať, že zaplatením takejto omeškanej splátky sa vyhne následku predčasného zosplatnenia celého dlhu, a preto je oprávnený očakávať, že dodávateľ ho vo svojej výzve zrozumiteľne vyzve na zaplatenie tejto konkrétnej omeškanej splátky. Len takýmto spôsobom môže byť naplnený účel samotnej výzvy veriteľa dlžníkovi - spotrebiteľovi pred predčasným zosplatnením, ktorým nie je vytvorenie nástroja pre dodávateľa, ktorý spotrebiteľa svojou výzvou s "hrozbou" zosplatnenia pohne k zaplateniu jeho omeškaného dlhu, ale vytvorenie dodatočného časového rámca, v ktorom sa môže spotrebiteľ splnením omeškanej splátky vyhnúť zosplatneniu celého dlhu. Preto musí konajúci súd, ktorý má zaistiť plnú mieru ochrany práv spotrebiteľa, trvať na uvedený konkrétnej omeškanej splátky vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka aj pri vedomí si zásady preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu.

16. K námitke žalobcu, že žalovaný nepoprel svoju vedomosť o svojom omeškaní aj o splátke, pre ktorú došlo k zosplatneniu, v tomto smere odvolací súd poukazuje na postavenie žalovaného - spotrebiteľa ako slabšej strany v spore s poukazom na postavenie súdu, ktorý pozná právo. V danom prípade došlo k zmene judikatúry a posunu v rozhodovacej činnosti, ktorá skutočnosť nemôže byť na ujmu žalovaného.

17. Nakoľko žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatenej/ omeškanej splátky, pre ktorú sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatniť predmetný úver zmluvne dojednaným spôsobom, nemožno byť platným ani následné postúpenie vzniknutej pohľadávky žalovaného, v dôsledku čoho žalobca nie je subjektom aktívne vecne legitimovaným na uplatnenie pohľadávky banky v prebiehajúcom spore.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 255 a § 262 ods. 1 tak, že nepriznal právo na ich náhradu žalovanému vo vzťahu k žalobcovi napriek jeho plnému úspechu v odvolacom konaní, keďže mu preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).